Breznica, december 2014

PLAMENČEK

BREZNICH

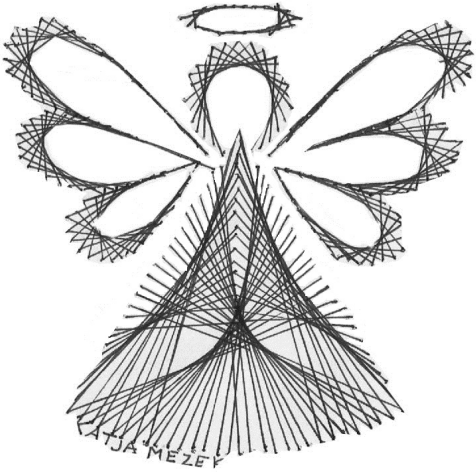

POD SVOBODNIM SONCEM

BOHKOV KOT: 4

Luč miru iz Betlehema.

PLAMENČEK PRIPOVEDUJE: 5

Naše jesenske dogodivščine.

PODVIGI: 46

Izdelaj si svoje okraske za božično drevesce.

KAJ STE REKLI: 50

Začetek skavtskega leta …

ZA MALE SIVE CELICE: 52

Branje znamenj ali sklepanje.

PREDSTAVLJAMO VAM: 53

Intervju z Maticem Kosom.

OBVESTILA: 62

Kaj je še posebej pomembno …

SEZNAM SKAVTSKIH IMEN

Drage brezniške skavtinje in brezniški skavti!

Pred vami je prvi plamenček pod mojim uredništvom. Nabralo se je kar nekaj zanimivih dogodivščin, obenem lahko najdete tudi ideje za novoletne okraske, spoznate enega izmed naših najnovejših članov ali pa si preberete kakšna so naša skavtska imena.

Ker pa so pred nami zelo lepi prazniki, vam želim, da bi preživeli zares čaroben božič, ki naj v vaše domove prinese mir in razumevanje. V novem letu pa ogromno skavtskih potepov, ki bodo pri vas ostali zapisani kot nepozabni spomini.

Srečna kanja, glavna urednica Plamenčka

Plamenček je glasilo stega Breznica 1, enote Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov.

Letnik 22, številka 1, december 2014

Glavni urednik:
Srečna kanja;

Tehnična urednika:
Flegmatična želva;

Pomočniki urednice:
Skromna čebela, Sladkosneda lisica, Navdušena sova, Živahna žolna, Zgovorna cvergla;

Uredniki za veje:
Prisrčna mravlja, Nabriti orel, Potrpežljiva kanja;

LUČ MIRU IZ BETLEHEMA

»Hvala, Prijatelj.
Dobil sem Tvoj dar.
Prižgal si ga v Betlehemu in poskrbel,
da je prišel do mene. Sprašujem se,
zakaj sem ga dobil.«
»Dobil si priložnost. Bodi odgovoren
in pusti svoj pečat. Poskusi.
Koliko ti je mar?«

Mir je dar. Dar, ki ga najprej moraš prejeti, moraš ga imeti. Ni na voljo vsem. Točno ti pa si dobil priložnost, da to spremeniš. Jo boš izkoristil? Si upaš nekaj spremeniti in pustiti svoj pečat? Se boš obrnil do soseda in mu podaril več kot le plamen? Ti je mar?

Za Tvoj dar mi je _____ mar.

PREHODI 2014

Poročilo dogajanja

Na letošnjih prehodih smo se vsi skupaj zbrali v soboto, 11. 10. ob 11:30 na vodovodnem hramu nad Žirovnico. Geslo prehodov je bilo ''NE SE ŠPARAT!'', zato smo celoten dan preživeli z aktivnostmi na to temo. Ko smo se vsi zbrali, smo si ogledali kratko predstavitev o Svetem Martinu, ki je bila povezana z geslom. Nato smo se razdelili po vejah in vsak je dobil listek z geslom in poiskal svoj par. Po tej točki smo se IV-jevci razdelili po velikosti in razdelili na štiri skupine. Morali smo pripraviti program za mašo (uvod v očenaš, berila, prošnje in zahvale...), nato pa smo se šli igro, kjer smo se porazdelili po okolici in 5 minut opazovali najmanjše detajle okolice in jih napisali na listke. Po tej igri smo se oblekli v kroje in naredili kvadrat. V četi smo se poslovili od Simona in Tine in dobili štiri nove četovodje: Žana, Gašperja, Mojco in Evo. Tudi Lucija Č., Janja J., Ema in Štefan so odšli v starejšo vejo, klan. Dobili pa smo tudi veliko novincev (Miha Demšar in ostali). Pripravili smo jim kratko 'dobrodošlico' in jih sprejeli med nas. Ko smo zaključili s kvadratom, smo se vsi skupaj slikali v obliki sonca, simbola našega stega. Po slikanju pa smo naredili še stegovski kvadrat in se seznanili z 'novim osebjem' in nekaj obvestili. Nato pa je sledila še sveta maša. Po maši pa smo odšli domov. Celoten dan je bil zanimiv in zabaven.

Živahna žolna

V soboto smo se pod vodovodnim stolpom dobili volčiči, četa, klan in voditelji. Od volčičev sta se poslovili dve voditeljici, medse pa smo sprejeli tri nove voditelje. Novi voditelji so morali pred sprejetjem v krdelo opraviti tri različne preizkuse. Tudi volčiči smo dobili različne naloge – moja skupina je morala v kratkem času narediti igralne kocke. Material zanjo smo morali najti sami – uporabili smo lahko le veje, kamne ali listje. Nekateri smo kocko pravočasno dokončali, nekaterim pa je zmanjkalo časa. Potem smo iskali skriti zaklad, ki smo ga našli v bližini cerkve. Z njim smo se posladkali (piškoti), nato pa smo šli k sveti maši.

Najbolj mi je bilo všeč izdelovanje igralne kocke, ker sem se moral malo znajti, ker je bilo zabavno in ker mi jo je uspelo dokončati.

volčič Martin

Kako sem se počutil/-a, ko sem zapuščal/-a staro vejo in se podal/-a na novo pot v novo vejo?

V četi sem preživela norih 5 let, ki jih ne bi zamenjala za nič na svetu. Zato mi je bilo ob odhodu malo žal, da že grem. Vendar življenje gre naprej in prepričana sem, da bo klan vsaj tako dober kot četa :). Zagotovo pa bom pogrešala Vidre :).

Prebrisano zabavna mravlja

Ko sem zapuščal staro vejo, me je skrbelo, kako bo vse potekalo v klanu in ali bo program sploh zanimiv. Sedaj ko sem v klanu, pa mislim, da je kr fajn in da bom užival.

Vestni pingvin

JAKEC 2014

Naš klan je na letošnjem Jakcu predstavljala na žalost le ena ekipa. Sestavljali smo jo Matic Lukan, Rok Lužnik, Jakob Tavčar, Urban Žemlja in Gašper Anderle. Na prireditev smo prispeli zgodaj z željo, da bi štartali med prvimi, vendar smo zaradi napake v sistemu s prijavami dobili štartno številko bolj proti koncu. Vendar nič ne de, saj nam je prehitevanje ostalih ekip na poti zgolj ulilo dodatno motivacijo. Skupino smo poimenovali BERTA, saj tako kličemo baterijske svetilke, ki so nam dobro osvetlile pot. Začeli smo z velikim navdušenjem in v teku iskali točke eno za drugo brez večjih težav. Tudi naloge smo opravljali eno za drugo, kot za šalo. Težave pa so se začele pri predzadnji točki, ker so nas naše povsem premočene noge od rose in mehke od utrujenosti začele močno boleti in je bil vsak meter, po nekaj kilometrov dolgi asfaltni cesti do cilja, velik napor. Najtežji metri za prehodit pa so bili tisti po stopnicah do podelitvenega odra (bili smo drugi v kategoriji PP), saj smo vsi imeli močan »muskelfiber«, vendar smo jih naredili z največjim veseljem, ker so bili vsi žulji, neprespana noč in boleče noge poplačani.

Zagriženi pingvin

Letošnjega Jakca sta se udeležili tudi dve ekipi iz čete (Brezniške vidre in Brezniški orli), ki sta se prav tako odlično odrezali, saj sta dosegli 9. in 21. mesto.

Vsem ekipam čestitamo in upamo, da se jim naslednje leto pridruži še kakšna ekipa več!

Jakec 2014 (pogled iz drugačnega kota)

˝Jakec, ti pajek nabriti, ti vedno presenetiti znaš˝..in tudi letos je presenetil. Tokrat malo drugače. Sovoditeljica Meta, jaz in še tri skavtinje (vsaka iz svojega konca Slovenije) letos Jakca nismo doživele kot večina ostalih udeležencev, saj nismo tekmovale in se izgubljale po logaških gozdovih, ampak smo bile na eni izmed točk, na kateri so se skavti spoprijeli z izzivom in si s tem poskušali priboriti čim večje število točk. Na naši točki smo preizkušale ravnotežje in potrpežljivost nadebudnih skavtov. Čim dalj časa se je skupina obdržala na premikajočem se hlodu, brez da bi se z nogami in rokami dotaknili dal, toliko več točk so dobili. Mogoče se

sliši enostavno, ampak ni bilo. Punce smo bile na točki en dan in eno noč. Bile smo opremljene s hrano, čajem, pa tudi šotorom, katerega na koncu sploh nismo uporabile. Kot prave skavtinje, smo se odločile, da si postavimo bivak. Glede na to, da smo bile na kupu same dekline brez pretiranega znanja, nam je to predstavljalo poseben izziv in na trenutke smo si zaželele kakšne moške roke, priznam. Ampak nič zato. Vsaj ni manjkalo smeha, fotografiranja in nasploh zabavnih trenutkov. Ko smo postavile bivak, na njega nismo bile ravno ponosne, ampak potem smo uredile še ognjišče, pripravile hlod za izziv in s postavitvijo naše točke smo bile zadovoljne. Kmalu so začele prihajati prve skupine tekmovalcev, ki so bili polni sodelovanja, spodbujanja in iznajdljivosti. Na točki smo se čez cel dan izredno zabavale. Ko se je dan pregibal v noč in se je že dodobra shladilo, smo se ogrele z ognjem in s čajem. Prebita noč ob ognju, pod milim nebom, sredi gozda je zaradi vseh pogovorov, pesmi, utrinkov in polnočnih hrenovk ter skavtskega duha hitro minila. Biti na eni izmed točk Jakca je bila super izkušnja in hvaležna sem, da sem bila lahko del najboljše ekipe :).

Prisrčna mravlja

JESENOVANJE ČETE

V petek ob štirih smo se zbrali ob dvorcu Drnča. Od tam smo šli na velik travnik, kjer so nam voditelji pokazali, kako se pravilno naredi vodovo srečanje. Bili smo višji vod medvedov. Najprej smo zmolili, ponovili vse skavtske zakone in se naučili napenjalni vozel. Potem smo se naučili zakuriti s kresilom. Ko smo se naučili, smo šli v gozd po drva in naredili trinožnik in zakurili ogenj. Mojca nam je pripravila okusssnooo juho. Ko smo pojedli, je sledil počitek, nato zabavni večer in s tem igra "čebula". Igra je trajala kar dolgo, zraven smo si raztopili čokolado in vanjo namakali sadje. Po odigrani igri smo imeli manjši orientacijski izziv, našli smo vrečko čipsa.....mmmm. Potem smo zmolili angelčka. Fantje smo se odločili, da bomo bivakirali zunaj, punce pa so prespale v Begunjah. Iz šotork smo si naredili bivake in pozno zaspali. Imeli smo se fajnnnn :))

Nabriti orel

Zbrali smo se pri hotelu. Preden smo šli na travnik, smo se šli igro, da smo se bolje spoznali. Ko smo prišli na travnik, smo piskali kvadrat. Po kvadratu smo šli nabirat les za kurjavo. Ko smo nabrali les, smo šli kuhat. Potem smo šli delat bakle za tekmovanje. Po tekmovanju smo pojedli bonbone. Ko smo pojedli bonbone, smo pospravili in odšli v župnišče. Potem smo pojedli večerjo. Nato šli k cerkvi, da smo izvedeli, kdo bo v katerem vodu. Potem smo imeli krst za novince. Potem so voditelji zapeli pesmico. In smo šli spat.

Pustolovski orel

Nedelja, 26. 10. 2014

Ko smo se zbudili, so nas vodnike poklicali na sestanek in nam povedali, da bomo s svojimi novimi vodi odšli peš do Radovljice. V rekordnem času smo pospravili sobo, v kateri smo spali, in po vodih odšli iz župnišča v Begunjah. Med hojo smo se v vodih spoznali in povezali. Ko smo prispeli pred cerkev v Radovljici, smo najprej šli k sv. maši in po njej nam je župnik obljubil sladoled, ki pa ga na našo žalost nismo dobili. Nato smo imeli delavnice na temo vodovih funkcij in kosilo, ki so nam ga stregli 'natakarji'. Sledil je kvadrat in s tem zaključek super jesenovanja.

Zaljubljena mravlja

•

JESENOVANJE KLANA
22. 11. - 23. 11. 2014

Pričeli smo se zbirati ob 8.30 pred skavtsko sobo kjer naj bi začeli naše potovanje. S tremi odličnimi mladimi vozniki (Matic Lukan, Matic Oblak & »Nimatic« ampak Urban Žemlja) in tremi odličnimi avtomobili smo se odpravili na pot proti Martuljskim slapovom. Peljali smo se kakih 10 – 15 minut in prispeli na točko, kjer smo pustili avtomobile. Na rame smo si nadeli nahrbtnike in nadaljevali svojo dogodivščino. Seveda smo imeli listek, na katerem je v angleščini pisalo, kje je naša prva postaja, in tako smo začeli hoditi. Hodili smo kakšnih 30 minut in prispeli do neke kočice, kjer nismo vedeli točno kje smo. Po ugotovitvi, da smo na cilju (kar ni bilo načrtovano), smo se vrnili na začetek, kjer nas je počakal Gašper Anderle. Skupaj smo odrinili na pravo pot. Ko smo prispeli do 1. točke, smo priznali, da ne pijemo alkohola, se ne vozimo z avtomobilom in letalom, ne uporabljamo napredne tehnologije in elektrike, ne kadimo in smo člani neke protestantske religije. In postali smo Amiši oziroma kot si pravijo sami »enaki ljudje«. Po kratki zgodbi, ki nam jo je prebral edini poročeni: možek Simon, smo štartali. V trenutku smo bili zopet pri vrhu, saj smo se med potjo res zabavali.

Pri Lipovčevi koči smo se veselo oddahnili in zložili nahrbtnike na klopce iz katere so nahrbtniki magično izginili in se pokazali v hiški. Zakurili smo ogenj zunaj in znotraj. Medtem ko so nam punce kuhale kosilo, smo fantje delali žerjavico za peko kruha. Strojnik Urban pa je nabral dosti ''pleha'' s katerim naj bi zadelali testo za kruh, da se bi lepo zapekel.

No, dobili smo testo in ga pripravili za peko na zunanjem ognjišču. Seveda smo ga pekli najmanj 2x, ker se je v prvem poskusu začel ''pleh'' topiti. No končno smo po okrog 30 min vzeli iz žerjavice 2 črni kepi, kateri smo opraskali, dokler nismo videli kruha. Pričakala nas je »čorbica«, ki smo jo z veseljem pojedli. Sledila je debata zunaj med katero smo izdelovali svečke. Po izdelavi smo se pospravili notri. Notri smo se dogovarjali neke pomembne stvari in se zabavali itd. Ko so se vsi odpravili spat, sva se z Urbanom Koserjem namestila za ''stražo''. ''Stražila'' sva ogenj, vendar sva po nekaj urah zaspala na klopcah.

Zjutraj smo vstali, se oprali, se najedli in se zbrali v kapeli za malo mašo brez župnika – imeli smo namreč samo besedno bogoslužje, kot je to navada pri Amiših. Igrali smo se z roverčkom, nato pa se odpravili nazaj pospravit hišico. Seveda smo se še pred tem najedli malo riža in sadne kupe. Pred pospravljanjem smo Maticu Oblaku podelili rutko novinca. Zanjo je moral opraviti nalogo (poskus z vodo, svečko in kozarcem). Po pospravljanju smo se odpravili nazaj k avtomobilom, kjer smo zaključili in se nato so se odpravili domov.

Pozabljivi svizec

"DNEVNIK SKROMNE VOLKULJICE"
MŠŽD 2014

Nov teden in na poti do faksa pod mojimi nogami hrusta vedno več pisanega listja … šment, mesec vinotok je že skorej pri kraju … Ponedeljek je in že uhka odštevam dneve do četrtka, ko iz svoje koprske "džungle," polne študiranja in vsakdanjega hitenja, odkolovratim v Mavglijevo džunglo, vse tja do Šmihela nad Mozirjem, še bolje spoznat zgodbe tega fantiča in njegovih džungelskih prijateljev. Zamujati ni kaj prida lepo, vem, a kaj ko obveznih obveznosti na faksu ne gre izpustiti … tako sem, skupaj še z dvema pomočnicama in kozarcem za vlaganje, na žalost zamudila sprejem v džunglo in že delček prve zgodbe, a hvalabogu ne VEČERJE!! :)

1. DAN

Kot smo izvedele od ostalih približno 25 volčičev, so najprej poslušali zgodbo sredi votline, potem pa se igrali velikansko igro in to z zelo veliko poguma pod kožuhi, čeprav je bilo zunaj ravno tako, kot da bi stal sredi mogočnega džungelskega orkana.

V topli sobanici je sledilo posebno spoznavanje po gručah … in sicer drug drugega smo s flumastrom avtoportretirali na velikanski list papirja, s še posebej posebno tehniko, s flomastrom v ustih. Vsak je povedal še par malenkosti o sebi ter izpostavil svojo dobro lastnost, ki smo jo potrebovali kasneje … a te matra firbec, kaj?? Potem se ne ustavi, le beri naprej.

Gruča gruči smo se predstavili in smešno je bilo tu in tam slišati godrnjanje mojega želodca … še dobro, da sta prišla ata volk in mama Rakša z oznanilom, da je večerja gotova ... KONČNO!! Fina mineštrica z obilico zelenjave je za začetek lepo pogrela naš želodec, potem pa so za povrh sledile še palalalalalalačinke … mmm, ni bilo strahu, da bomo lačni te dni v džungli.

Po večerji je vsaka gruča opravila svojo zadolžitev; eni so pomivali, drugi pometali, spet tretji smo zložili vse naše čevlje, celo po barvi od najsvetlejše do najtemnejše.

Skala posveta je nekaj posebnega in še bolj slavnostnega za vsako krdelo, tudi ta večer je bila. Po viharni džungli se je razlegalo tuljenje brezdlakih žab in iz daljave je bilo lahko slišati tiho prepevanje pesmi.

Na skali so nas že čakali Akela, Balu, Kača Kaja, ata Volk in ptič Čil. Volčiči smo vedeli, da nas čaka sprejem v krdelo. Se še spomnite, ko sem malo prej omenila dobre lastnosti, ki smo si jih morali zapomniti? No, drug za drugega smo volčiči dali dobro besedo in tako postali volčiči mladiči. V skali smo pustili še odtis svojega smrčka, da tudi džungla ne bo pozabila tega večera. Bili smo del enega krdela, pripravljeni na skupni lov. Bagira nas je razveselil z novico, da je ujel velikanskomastnega bika, posebej za nas. To je bila naša priložnost, da se dokažemo v

lovu. Bagira nam je razložil, kje se bik nahaja, potem pa smo ga … s skupnimi močmi … no, bilo je precej krvavo ... in potem še bolj sladko! :)

Prvi dan v džungli smo zaključili še z osebnim spremljanjem ter molitvijo. In potem … SMRČANJE …

2. DAN

Jutro nam je z budnico olepšal sam Bagira s prepevanjem ob kitari, kasneje pa še "polepšal" z jutranjo telovadbo. V meglenomrzlem jutru smo se velikemu Thaju zahvalili za mirno presmrčano noč in mu izročili nov dan, ki je bil pred nami.

Kaj hitro smo že sedeli v jedilnici in čakali na zajtrk, ki sta ga pripravila mama Rakša in ata volk. Napolnjenih želodcev smo opravili še svoje zadolžitve in potem je sledilo …. je sledila že druga zgodba, Kajin lov. Balu nas je najprej učil postave, a ker smo bili volčiči že malo starejši in ker smo dobro poznali džungelsko postavo, smo razmišljali o človeški postavi. Gruča z gručo smo tuhtali, kateri je tisti najpomembnejši človeški zakon, ki bi ga moral vsak izpolnjevati v svoji "džungli." Nepričakovano je mimo priletel ptič Čil z ne ravno najlepšejšim sporočilcem … Maugli je bil ugrabljen. Uganeš, kdo je bil krivec? Ti dam namig: rad je banane in zelo smrdi … jaaaaa … BANDARLOG! Volčiči pa v tople kožuhe in na pomoč Maugliju … a nismo šli sami, o ne. Z malo pesnjenja, rimanja in laskanja nam je uspelo prepričati najlepšejejšo kačo na svetu, Kajo seveda … le-te, se smrdljive opice namreč zelo bojijo. HA! In le ona je pozanala pravo in najboljšo taktiko, kako premagati te smrdljive kosmatince … zato je v mrzle brloge odšla kar sama, no, še z Bagiro in Balujem. Volčiči pa smo med tem imeli krajšo "puščavo" in vsak na svojem razmišljali o grdih bandarlogih, ki nam nagajajo, ko nismo v džungli. Kmalu smo zaslišali glas iz mrtvih brlogov in se skupaj odpravili tja. Konec dober, vse dobro … Balu je še malo pomodroval … kako pomembno je odpuščati drug drugemu, saj drugače naša duša postane težka in nas slej ko prej pritisne ob tla … tako močno, da ne moremo ne vstati. Vsemu temu napetemu dogajanju je sledila prislužena malica, ubistvu kar ena "orng malca".

Po veselem cmokanju in oblizovanju žlice (od jogurta), je bila na vrsti že kar tretja zgodba. O STRAHUUUUUU u u u u u... Če te zanima, kako je prišel v džunglo oziroma kaj vse smo delali, ostani med vrsticami.

Poslušali smo pripoved o strahu, ki je prišel v džunglo in nato po gručah ustvarjali … risali, rezali, barvali, čečkali (in to zagotovo niso vse tehnike, ki jih uporabiš v tako kratkem času) smo dele zgodb, ki smo jih slišali. Potem smo te naše "umetnine" predstavili drug drugemu ter s skupnimi močmi sestavili in dopolnili celotno zgodbo.

No … pa je že spet hrana, kosilo. Mama Rakša in ata volk sta se res vedno zelo potrudila in pošteno napolnila naše želodce. Zato smo jih lahko spočili med prostim časom, kakšno zapeli, se igrali družabne igre, pomivali posodo :) …

Že je bila na vrsti četrta zgodba, ki je bila pa res superdupermegafajn pustolovščina. Oblekli smo svoje tople kožuhe in se s ptičem Čilom odpravili do bližnjega hriba. Preden smo nadaljevali pot, smo morali dokazati, če odlično vidimo in če naši smrčki še bolje vohajo. Volkci smo se izkazali! Pa smo šli, gruča za gručo … skozi vedno nižjo in gostejšo meglo … naleteli smo na Bagiro, prava reševalna akcija pa je bilo odvezati mamo Rakšo in ata volka … ni trajalo dolgo, ko smo srečali še Akelo in ji pomagali na lovu za jelenom Sambarjem. Začelo se je mračiti in prišli smo do vasi, kjer sta nas čakala Balu in kača Kaja. Dobili smo malico, potem pa je bila naša naloga izdelati bakle, s katerimi bomo odnesli rdečo rožo nazaj do džungle. Rdeča roža je namreč strah in trepet ljudi, zagotovo pa bo prestrašila in odgnala Širkana. Urno smo pojedli kompot, potem pa pobasali sekire in šli po palice. Natrgano blago smo namočili v stopljeni vosek ter trakove ovili okoli nažaganih palic. Nekateri smo se prav izurili pri delu in bakle so nastajale kot v kakšni tovarni, čeprav ne vem, kaj je to … baje jih imajo ljudje.

Brž smo prižgali eno baklo ter ubrali pot pod tace nazaj do džungle. Zbrali smo se okoli velikega ognja, ki smo ga postavili že popoldne. Stali smo v krogu in sledil je trenutek, ko bo naša velika roža močno zagorela in povzdignila svoje "cvetove" vse do neba. Kar naenkrat pa zaslišim svoje ime ... in res, dvakrat sem se ozrla če ni še kje kakšna Meta … res, prislužila sem si to čast, da v tišini prižgem našo rožo. In srce mi je trepetalo kot kakšnemu majhnemu volčiču, res … hihi. :) Spet smo jedli in pekli marsikaj na naši roži, tudi čokoladne banane. Še osebno spremljanje po gručah, večerna molitev in kmalu se je že drnjohalo po zaraščenih sobanicah …

3.DAN

Jutranja budnica ata volka ni bila kaj prida prijetna, redkobesedna in zelo glasna … čop, čop in že smo telovadili v megli. Mama Rakša nam je pripravila odličičen in topel zajtrk, saj smo volčiči dopoldne, z dvema zgodbama, preživeli kar v megleni džungli.

Kako je džungla prišla v vas smo izvohali med veliko igro, polno izzivov, potegavščin, razvozlavanja v džungleski knjižnici, trgovanja na tržnici in med gručami … za povrh vsega pa smo premagali najbolj slavnega tigra v džungli, Širkana da. Sredi visoke trave je mirno drnjohal in to je bila velika priložnost za nas, pogumne volčiče in volkuljice. Čisto počasi in še bolj potiho smo naredili zasedo, čakajoč na Bagirin znak pa skupaj planili nadenj … ni mu bilo pomoči. Naš najpogumenjši volčič Luka je odrl še progasto kožo to Širkanovo; rahlo prešvicani od hudega boja, a vendar ponosni, smo odhiteli nazaj do brloga.

Popoldansko zgodbo smo volčiči oblikovali sami. Naš skupni brlog se je spremenili v džungelsko gledališče in vsaka gruča je režirala svoj odlomek zgodbe. Čas premiere je napočil in dvorana je bila napolnjena do zadnjega kotička. Vriskanje od navdušenja in ploskanje sta se razlegala iz našega malega "gledališča." Kmalu se je slišalo tudi cmokanje, saj je bil že spet čas za hrano, za popoldansko malico.

Poslušanje zgodbe o kraljevem ankusu, je bila moja najljubša zgodba … zakaj? Balu nam je pripovedoval sredi travnika, slike so se nam kar risale nad glavami, in marsikdo je bil poslušal odprtih ust … zgodba v sebi skriva tudi zelo pomemben nauk o pohlepu, kako zelo nevarno orožje je, ki pokonča celo s smrtjo … zato se ga le pazi!

Zadnji skupni večer v džungli smo polepšali najprej s slastno večerjo, potem pa še s prepevanjem pesmi in veliko zabavnimi potegavščinami in igrami. Iz nenanda … PREPLAH … NAPAD RDEČIH PSOV!! A mi volčiči, pogumni kot le kaj, se nismo obotavljali in se brž pognali v boj. Rdeče pse smo odgnali, a so pri tem hudo poškodovali našo Akelo. Žal … je zaspala pod milim džungelskim nebom. In mi? Malo poklapani smo se odpravili v brlog in hitro zbežali v deželo mižalcev…

4. DAN

Zbudili smo se v zadnje sončno džungelsko jutro … vse je tako lepo dišalo po zajtr.. pardon, po pomladi. V skupnem brlogu kar na tleh zajtrkovali, kot se spodobi tudi spomladansko počisitli džunglo, se pripravili na sveto mašo, odtekli naš pomladni tek …

Začeli smo s skalo posveta, zato smo tudi zaključili s skalo posveta ... no, če sem čisto natančna, smo končali s hrano, kosilo kakopak. Volčiči smo se veliko naučili v teh džungelskih dneh in bil je čas, da se vrnemo nazaj med ljudi, v človeško vas. Bagira je še zadnjič lovil in ujel za nas velikanskega bika … ja, tega bika smo vsi volčiči odnesli s seboj nazaj v naša krdela in v svoje male "džungle" … vse nove volčje prijatelje, zgodbe, "superdupermegafajn" pustolovščine in potegavščine …

in PIKA.

p.s.: če te je med branjem slučajno žulilo, čemu kozarec za vlaganje na začetku dnevnika … za nabiralnik Čilove pošte :)

Skromna pastirička

SVET ZDRUŽENJA

Te zanima kaj se novega dogaja v našem Združenju? No potem si le podrobno preberi naslednji prispevek, morda najdeš kaj zanimivega tudi zase.

KAJ JE SVET ZDRUŽENJA?

Svet Združenja je najvišji organ ZSKSS, ki ga sestavljajo delegati vseh stegov (vsak steg ima dva delegata), poleg njih pa še člani izvršnega in nadzornega odbora ter častnega razsodišča. Sestaja se dvakrat letno (jesensko zasedanje v novembru traja 2 dni, spomladansko v marcu pa 1 dan) in sprejema najpomembnejše odločitve v Združenju (programske usmeritve za naprej, proračun in zaključni račun, predpise, ...)

Tokratno jesensko zasedanje Sveta Združenja je potekalo 8. in 9. novembra v Ankaranu (vsako leto jesensko zasedanje gosti druga regija). In kaj smo na delavnicah (1. dan) ter na formalnem zasedanju (2. dan) izvedeli in sklenili?

PRENOVA CELOSTNE GRAFIČNE PODOBE ZDRUŽENJA

Se še spomniš, ko smo maja, pred poroko Srečne Kanje in Vzdržljivega gamsa glasovali o tem kakšen naj bi bil naš novi simbol?

Vse skupaj se je začelo že precej prej, natančneje jeseni 2012, ko je Svet Združenja sklenil, da se ustanovili trop za prenovo celostne grafične podobe oz. eno leto kasneje, ko je ta trop začel delovati.

V prvi fazi prenove, ki se je s tem Svetom Združenja zaključila smo dobili nov znak ZSKSS oziroma simbol, našitek ter logotip. Delegati smo namreč potrdili predloge, ki so tudi na glasovanju v stegih dobili večino glasov (88%).

V naslednji fazi prenove, ki trenutno poteka pa se razmišlja o novi zastavi, rutki Združenja (za mednarodne odprave) ter morebitni prenovi kroja.

Logotip ZSKSS

Znak ZSKSS

PROJEKT GLOBALNO UČENJE

Projekt globalno učenje je namenjen veji PP. Začel se bo izvajati januarja 2015 in bo trajal tri leta (do leta 2017). V projekt je vključenih 11 evropskih držav (iz vsake države 1 organizacija s področja globalnega učenja in 1 skavtska organizacija).

V projektu naj bi sodelovalo 10 slovenskih klanov, ki bodo vsako leto izvedli en mini projekt na temo globalnega projekta (torej v treh letih 3 mini projekte), ki bo tudi delno sofinanciran. Klanovci in klanovke, če bi želeli sodelovati, le pocukajte svoja voditelja za rokav.

STRATEŠKI NAČRT 2014 – 2017

Izvedeli smo tudi o nekaterih problemih, s katerimi se sooča naše Združenje in, ki jih bomo skušali rešiti v naslednjih treh letih:

VEJA PP: Po 14 letu starostu število članov pada. Prav tako pa iz leta v leto pada tudi velikost klanov (npr. še leta 2009/2010 je bilo največ klanov z 9-12 članov, letos pa ima največ klanov 5-9 članov) oz. število klanovcev. Tako je bilo letos prvič več voditeljev kot klanovcev. **To je podatek za celotno Združenje, v stegu Breznica 1 pa imamo zaenkrat še vedno več klanovcev kot voditeljev, hkrati pa tudi naš klan po številu članov precej presega velikost povprečnega klana (5-9 članov)**.

SKVO: Na podlagi analize so skupnosti voditeljev razdeljen v 5 skupin. **Naš SKVO bi lahko glede na število članov uvrstili v zadnjo skupino, to je presežek, kamor spadajo SKVO-ji z več kot 17 voditelji**. Kritični oziroma tvegani stegi pa so tisti, ki imajo manj kot 5 oziroma manj kot 9 voditeljev, idealen steg pa ima 12 do 17 voditeljev.

STEG: Na podlagi št. članov, št. PP-jev in št. voditeljev so stege razdelili v 5 skupin. **Steg Breznica 1 bi lahko uvrstili v zadnjo skupino, med tako imenovane odlične stege**.

Do leta 2017 bo na podlagi izdelane analize največ pozornosti posvečene klanovcem in stegu. Kot sem opisal zgoraj ti problemi zaenkrat v našem stegu še niso tako očitni, vendar to ne pomeni, da se ne morejo pojaviti. Naloga vseh nas je, da delamo naprej po začrtani poti in se jim tako skušamo v čim večji meri izogniti.

IN KAJ SMO POLEG TEGA ŠE IZVEDELI IN POČELI?

- pogovarjali smo se o nastajanju priročnika za skavtske kateheze
- izvedeli smo nekaj o projektih Ljubljanske regije ter še bolje spoznali stege naše regije
- sprejeli smo proračun za leto 2015
- Malo šolo življenja v džungli (MŠŽD) smo končno umestili v shemo usposabljanje ZSKSS
- imeli smo nočni orientacijski tek z zabavnimi nalogami na točkah po Ankaranu (lahko se pohvalim, da sem bil v zmagovalni skupini)
- v številnih neformalnih pogovorih smo spoznali kako delajo v drugih stegih, kakšne težave imajo in kako jih rešujejo
- nagradili smo uspešne projekte in uspešne voditelje v preteklem skavtskem letu ter tiste, ki kot voditelji služijo že 5, 10 ali 15 let - tako so **bronasti znak ZSKSS** (za 5-letno voditeljsko pot) prejeli tudi naši voditelji **Tina Šranc, Tea Logar in Blaž Žemlja**; spodaj podpisani avtor tega prispevka pa sem za svojo 10-letno voditeljsko pot prejel **srebrni znak ZSKSS**

IZDELAJ SI SVOJE OKRASKE ZA BOŽIČNO DREVESCE

V tem letnem času lahko v naravi najdemo veliko zanimivih naravnih materialov, ki jih lahko uporabimo pri našem ustvarjanju. Ustvarili bomo okraske iz storžev in perlic.

Potrebujemo:

- storže (lahko so različnih oblik in velikosti),
- klešče,
- srebrno žico (lahko tudi druge barve),
- perlice različnih velikosti (lahko tudi barv),
- srebrno vrvico,
- sekundno lepilo.

Storžu najprej odrežemo vršiček, da bomo tja lažje zalepili perlo, ki bo nosila vrvico za obešanje okraska.

Odrežemo košček srebrnega sukanca ali niti, oba konca vstavimo skozi perlo in na drugi strani iz njiju napravimo vozel.

Perlo zalepimo na vrh storža (v jamico, ki je nastala, ko smo odrezali vršiček) s sekundnim lepilom. Pazimo, da res dobro zalepimo, da storž med visenjem ne bo popustil.

Storž poljubno okrasimo z manjšimi perlicami.

Sedaj je okraske potrebno le še obesiti na božično drevesce.

Po spletu sem pobrskala
Srečna kanja

Vir: http://www.dominstil.si/articles/fotozgodbe/1332/novoletni-okraski-ne-potrebujete-jelke/

Vir: http://notredamke.rkc.si/wp-content/uploads/bozic1.gif

Na kaj pomisliš, če ti rečem, da pomisli na skavtska srečanja na začetku šolskega leta?

Katja Čop - na dom upokojencev

Jana Žemlja - papirna akcija

Rok Lužnik - novinci

Ema Zupan - krst, sprejem novincev

Gašper Anderle - prehodi

Monika Golja - nova voditelja

BRANJE ZNAMENJ ALI SKLEPANJE

Če zna skavt opaziti znamenja, najbrž zna povezovati stvari med seboj in iz tega razbrati pomen vsega kar vidi. (Baden Powell)

Vendar je za to veščino, kot za vsako drugo potrebna vaja. Vaja, da sploh opaziš znake in potem še vaja malih sivih celic, da znaš sklepati kaj se je zgodilo.

Izgubljeni vojak

V Indiji se je nekoč izgubil konjenik. Njegovi tovariši so srečali indijskega dečka in ga vprašali, če je srečal njihovega prijatelja. Odgovoril jim je: "Ali mislite zelo visokega vojaka, ki je jahal rahlo šepajočega serca? "To je konj sive barve."
"Da ta je pravi! Kje si ga videl?"
"Nisem ga videl, vem pa kam je šel."

Tedaj so ga aretirali, misleč, da je vojak umorjen in da je fant to slišal. Končno jim je razložil, da je videl sledove tega človeka.
Pokazal jim je sledove in jih pripeljal do kraja, kjer je mož počival.
Videlo se je, da še je konj drgnil ob drevo in pustil nekaj dlak. Iz tega se je videlo, da je serec.
Odtisi stopinj so pokazali, da je šepal, saj ena noga ni bila tako globoko vtisnjena in je z njo delal krajši korak.
Da je bil jezdec vojak še je videlo po odtisih škornjev.

Vprašali so dečka: "Kako si lahko rekel, da je visok?"
Pokazal jim je mesto na drevesu, kjer je vojak odlomil vejo, ki je bila previsoko, da bi jo dosegel nekdo povprečne velikosti.

Tako kot je ta deček izuril svoje sive celice in oči, mogoče tudi voh in tip.. tako lahko s pogostimi vajami tudi vam uspe prebrati pomen znamenj, podobno kot bereš knjigo, ne da bi se ustavljal pri vsaki črki :)

Kako se lahko krdelo, vodi, klan, voditelji izurimo?

Na mehkem zemljišču naredi različne vrste sledi - npr. kolesar, ki sreča prijatelja, stopi s kolesa in klepeta ... drugi opazujejo stopinje in sklepajo kaj se je zgodilo.
(iz sledi lahko narediš celo zgodbo)

Na šotorki imaš stvari, ki jih lahko najdemo v žepu kateregakoli človeka in sklepate kakšen je ta človek ... kaki so njegovi interesi ...

Želim vam, da bi si v novem letu čimbolj izurili: šape, da ne bodo delale šuma, oči, da bodo opazile stvari tudi v temi, ušesa, da bodo slišala celo vetrove v njihovih brlogih,... :) vaši zobe pa naj ostanejo ostri in zdravi :)
(iz knjige Skavtstvo za fante, sir Roberta Baden Powella)

Skrbna čebela

INTERVJU Z MATICEM KOSOM

1. Kdo te je navdušil za skavtstvo, kaj si od nas pričakoval?
Za skavtstvo me je navdušil David Brelih. Pričakoval sem, da bom spoznal veliko ljudi, da bomo prijatelji in se bomo imeli »fajn«.

2. Kaj ti je najbolj všeč na skavtih, najljubši vtisi?
Najbolj mi je na skavtih všeč družba in vsi, ki se z njimi zelo dobro razumem. Najljubših vtisov za enkrat še nimam, obenem pa ni še nič, kar mi ne bi bilo všeč.

3. Ti je všeč vod v katerem si, bi kaj zamenjal?
Pričakoval sem, da bom v istem vodu kot David, ampak sem sčasoma ugotovil, da me v tem vodu bolj potrebujejo, boljši člani so kot pri Davidu.

4. Če bi bil enkrat dovolj izkušen, da bi postal voditelj, bi bil?
Ja, itak!

5. Kaj pričakuješ od poletnega tabora?
Pričakujem, da me boste spet ponižali, kot na krstih na jesenovanju, ampak mislim, da dobre družbe in zabave ne bo manjkalo.

6. Kakšna imaš pričakovanja, kaj vse se boš do konca skavtskega leta naučil?
Upam da čim več, še posebej dobrih lastnosti, npr. poštenosti in iskrenosti.

Pozanimali sta se:
Živahna žolna in Zgovorna cvergla

PAPIRNA AKCIJA

Tudi letošnjo jesen smo izvedli papirno akcijo. In zares smo veseli, da se je zbralo tako veliko papirja in sicer **9.940** kg.

HVALAAAA VSEM, KI STE PAPIR PRINESLI IN LE PRIDNO GA ZBIRAJTE ŠE NAPREJ, SAJ NAS POMLADI ČAKA ŠE ENA PAPIRNA AKCIJA!

PRENOVA CELOSTNE GRAFIČNE PODOBE

Skavti smo na zadnjem svetu združenja sprejeli sklep o spremembi celostne grafične podobe tako, da boste od sedaj naprej videvali naš znak v takšnih podobah:

Skavti

Barbara Polda	Skrbna čebela
Eva Gluhar	Zabavna vidra
Blaž Žemlja	Razposajeni mrjasc
Simon Gluhar	Vzdržljivi gams
Tina Šranc	Sladkosneda lisica
Ana Leskovar	Marljiva žolna
Meta Horvat	Skromna pastirička
Monika Žemlja	Potrpežljiva kanja
Sebastjan Cvelbar	Ustvarjalni orel
Anja Gluhar	Srečna kanja
Gašper Razinger	Rušilni volk
Mišo Lužnik	Pametni Volk
Aleš Jekovec	Igrivi Rogač
Tea Logar	Flegmatična želva
Mirjam Resman	Ustvarjalno prikupna košuta
Marjan Lampret	Modri piton
Florjan Svetina	Vztrajni delfin
Žan Kreft	Nabriti bober
Gašper Stojc	Neustavljivi volk
Mojca Žemlja	Preprosta žolna
Tamara Kreft	Prisrčna mravlja
Katja Čop	Skrbna mravlja
Monika Golja	Iskriva taščica
Jakob Tavčar	Ambiciozni medved
Urban Žemlja	Ognjeviti svizec
Kristjan Bohinec	Pozabljivi svizec
Matic Lukan	Lačni svizec
Pia Čepič	Skrbna pižmovka
Peter Kunstelj	Zanesljivi pingvin
Katarina Lavtižar	Simpatična pižmovka
Urban Koser	Vsestranski svizec
Janja Tavčar	Dobrovoljna pižmovka
Polona Toman	Radovedna pižmovka
Jana Žemlja	Požrtvovalna pižmovka
Rok Lužnik	Domiselni svizec
Gašper Anderle	Zagriženi pingvin

Uroš Dolžan	Udarni svizec
Štefan Volk	Vestni pingvin
Janja Junež	Iskrena mravlja
Lucija Čop	Prebrisano zabavna mravlja
Ema Zupan	Iznajdljiva mravlja
Karmen Zalokar	Zaljubljena mravlja
Petra Kovač	Pozorna sova
Manja Bukovec	Ustrežljiva sova
Katja Mezek	Navdušena sova
Nina Vavpotič	Živahna žolna
Barbara Volk	Pustolovska žolna
Vida Leskovar	Vsestranska žolna
Lucija Dolžan	Sanjava žolna
Teja Mezek	Zgovorna cvergla
Kaja Kunšič	Razigrano zasanjana mravlja
Neža Brelih	Vztrajna sova
Ema Konte	Miroljubna kanja
Ana Čop	Kreativna kanja
David Brelih	Nabriti orel
Sandi Vertelj	Pustolovski orel
Matija Legat	Priročni pingvin
Urh Nagode	Iznajdljivi volk
Juš Čop	Poskočni orel

Dragi brezniške skavtinje in skavti!
»Božji nam je rojen sin, radujmo se!
K nam je prišel iz višin, veselimo se!«

Želimo vam blagoslovljen božič in srečno novo leto 2015!